

Reikia tik maldos

Prodis bijojo vėl užmigti. O kas, jei jis vėl susapnuos košmarą?

Liusė Styvenson

Bažnyčios žurnalai

„Melskis – Jis čia“

(Vaikiškų dainelių knyga, p. 6)

Prodis pašoko lovoje. Jo širdis smarkiai plakė.

Lietui barbenant į stogą, Prodis sėdėjo tamsoje. Jis galėjo girdėti, kaip už jo lango nuo afrikinio figmedžio laša vanduo. Oras buvo tvankus ir šiltas. Prodis giliai įkvėpė ir pamėgino atsipalaiduoti. Tai tebuvo sapnas.

Jis išsiropštė iš lovos ir žvilgtelėjo į tėvų miegamąjį. Mamytė su tėtuku ramiai miegojo. Sesutė Silija susirangiusi taip pat miegojo savo lovoje. Viskas buvo gerai. Jo šeima buvo saugi.

Prodis įlipo atgal į lovą ir pamėgino vėl užmigti. Jis apsivertė, susirangė, vėl apsivertė ir šiek tiek pasiraivė. Žinojo, kad jis tik sapnavo, bet sapnas buvo toks baisus! Nors buvo pavargęs, bijojo vėl užmigti. O kas, jei jis vėl susapnuos košmarą?

Prodis gulėjo ant nugaros ir žvelgė į lubas. Pabandė pagalvoti apie ką nors malonaus. „Dangiškas Tėve, ar tikrai esi? Ar man į maldą atsakyt išties gali?“ Šilumos banga užliejo Prodjį, kai jis prisiminė savo mėgstamos pradinukų dainelės žodžius. Sesuo Kioska mokė juos, kad Dangiškasis Tėvas visada juos saugo. Galima Jam melstis bet kada ir bet kur.

Prodis žinojo, ką daryti. Jis išlipo iš lovos ir atsiklaupė pasimelsti.

„Brangus Dangiškasis Tėve, – meldėsi jis, – man tikrai baisu.

Prašau, apsaugok mano šeimą. Ir prašau, padėk man užmigti ir daugiau

nesapnuoti blogų sapnų.“

Prodis baigė melstis ir įsiropštė atgal į lovą. Jo kūnas atsipalaidavo ir protas nurimo. Netrukus jis užmigo.

Atėjus rytui, Prodis pabudo šiltiems saulės spinduliams šviečiant pro langą. Jis girdėjo virtuvėje barškant puodus ir atsikėlė, kad surastų mamytę. Silija sėdėjo prie stalo ir valgė kasavos likučius. Mama ir jam šildė šiek tiek užkąsti.

„Bonžur, – pasakė mama. – Kaip miegojai?“

„Sapnavau labai baisų košmarą, – atsakė Prodis. – Bet po to pasimeldžiau. Dangiškasis Tėvas padėjo man pasijausti saugiam.“

„Užjaučiu, kad susapnavai blogą sapną“, – pasakė mama. Ji stipriai apkabino Prodjį ir kurį laiką nepaleido. „Užtat labai džiaugiuosi, kad pasimeldei. Atrodo, kad Dangiškasis Tėvas tau tikrai padėjo.“

„Tikrai, – pasakė Prodis. – Vėl galėjau užmigti ir nesapnavau blogų sapnų.“ Prodis stipriai apkabino mamą. Jis džiaugėsi, jog reikėjo tik maldos, kad, nors buvo labai baisu, Dangiškasis Tėvas padėtų. ●

Atverskite puslapį ir susipažinkite su šios istorijos herojumi!